

27

1735, 24

FACULTATIS JURIDICÆ
 DECANUS,
 JO. PHILIPPUS
 Streit, J. U. D.

EMINENTISSIMI AC CELSISSIMI PRINCIPIS
 ELECTORIS MOGUNTINI CONSILIA-
 RIUS REGIMINIS,

AD AUDIENDAM LECTIONEM CURSORIAM
ad L. si quis. ult. cod. de pact. inter emt. & vend.

ET

DISSERTATIONEM INAUGURALEM
 AD DIEM XIV. OCTOBR. MDCCXXXV.
 LECTOREM BENEVOLUM HUMANISSIME
 INVITAT.

ERFORDIÆ,
 Typis JOH. CHRISTOPH. HERINGII, Acad. Typogr.

Olo quidem consensu perficitur contractus emtionis & venditionis, quandoque tamen ex consensu alia accedunt, vel formam dant huic contractui. *Perez. ad cod. de pact. inter emptor. & vend.* aded, ut non tantum ad ea, quæ naturaliter insunt, detur actio emti & venditi, sed etiam ad ea, quæ inter partes conveniunt, pactis apposis in continenti; pactum enim ex intervallo actionem minime informat, & hoc quatenus pacta non tangunt substantiam contractus, quæ non admittunt privatam pactationem, per quam contingeret vitiari substantiam, ut si in ipsa venditione conveniret de danda specie pro specie, transfret enim contractus in permutationem *Zoës. ad dict. tit. de pact. inter empt. & vend.* Quo casu pactum non valet, sed habetur pro non adjecto; adedque vitiatur, aut vitiat. Nam actus contra prohibitionem legis gestus est ipso jure nullus. *L. 5. cod. de LL.* quod

quod autem ipso jure nullum est, non potest aliud negotium in se validum reddere; eoque casu pactum contractui non inest, nec illum informat, sed potius transformatur. Exempli gratiâ pone, Titium rem aliquam Cajo commodasse, ac in continenti placuisse, ut pro ejus usu mercedem solveret. Hoc pactum, quia commodato planè repugnat, ut quod indispensabiliter exigit esse gratuitum, §. 2. *inst. quib. mod. re contrab. oblig.* non inest commodato, sed id transformatur in aliud planè negotium, ac efficit, ut resultet vel locatio conductio, vel contractus innominatus. Si verò pactum sit præter essentiam contractûs, tunc eum quidem non transformatur, sed tamen alteratur; & irregularem reddit. Pone, Titium pecunias custodiæ gratiâ apud Cajum deposuisse, ac in continenti placuisse, ut posset iis uti, si forte futuro tempore illarum usu indigeret. Hoc pactum quidem non deformat depositum, cum non faciat, quo minus pecuniæ custodiæ gratiâ principaliter sint traditæ: quia tamen depositarius secundum contractûs hujus, in puritate suâ spectati, rigorem non solet rei depositæ usum habere; eapropter pactum tale alteratur saltem contractum, ac efficit, ut notissimos depositi terminos egrediatur. *L. 24. L. 26. §. 1. ff. depos.* quod verò concernit administracula contractuum, adjiciuntur quandoque eo fine, ut major, quàm ex lege est, obligatio reddatur, aliquando ut minor; & ut determinentur illa, quæ concernunt substantiam negotii, vel ut essentia aliquid addatur, aut dematur. Quo casu pactum contractui inest, ac ejus partem constituit, ita ut inde descendens actio formetur, ac ipso jure vel

pinguior, vel minus pinguis reddatur. Ex intervallo si adjiciatur pactum, quod concernit substantiam, interest, sitne res adhuc integra, fortè, quod neutra pars conventionem adhuc impleverit, duo casus sunt distinguendi. Vel enim pacto tota contractus substantia sublata, & postea alio pacto iterum repetita. Vel pactum unicum, eo sine fuit interpositum, ut substantiæ adderetur aliquid. Pacto prioris generis contractus novus inducitur. *L. 27. §. 2. vers. idem dicimus ff. de pact.* inde inferitur, rem faciliè redire potest ad suam pristinam naturam, & favorabilem esse illam interpretationem, per quam ad naturam primævam reditur. *Brunnem. ad d. §. 2.* Posteriore casu, quo scilicet unum duntaxat pactum interpositum, & quidem non eo sine, ut totus contractus tolleretur, sed tantùm, ut ejus substantiæ quid adderetur aut demeretur, censetur prior contractus reformari, aut quasi renovari. *L. 7. §. 6. vers. quod cum est. ff. de pact. & L. 27. §. 2. vers. quod si non ff. eod.* Sic exempli gratiâ, si initio dictum sit, ut res sit vendita pro quindecim, & negotio nondum perfectò placuerit, ut sit vendita pro decem; hoc pacto contractus non reformatur, sed retinetur: perinde enim est, atque si initio statim decem fuissent in venditionem deducta. Contra si initio dictum sit, ut res sit vendita pro quindecim, & negotio jam perfectò, placuerit, ut sit vendita pro decem; hoc pacto negotium reformatur, & contractus alius inducitur, à priori non specie quidem, numero tamen diversus: quia aucto pretio vel minuto, mutatur pars substantiæ, adeoque non manet idem numero contractus. Quamvis autem

tem videri posset, rationem juris non ferre, ut ex parte recedatur à contractu; si enim minima particula addatur substantiæ, aut detrahatur, non manet eadem substantia, ergò necessariò consurgit novus planè contractus. Pomponius sanè in *L. 2. ff. de rescind. vend.* perspicuè pronunciat, non posse rem emtam eandem rursus pluris minorisvè emi, quin venditio nova ita consurgat, quasi nulla præcesserit. Paulus etiam in *L. 72. ff. de contrab. emt.* ait, pretio aucto vel minuto, à priore contractu recessum, & venditionem novam interpositam videri. Attamen, si contractus spectetur *materialiter*, potest ab illo ex parte recedi: qui enim rem pro decem venditam, pluris vendit minorisvè, non recedit in totum à materia prioris contractus, sed ex parte saltem *d. L. 7. §. 6. & L. 72. §. 2. ff. de pact.* Si verò consideretur *formaliter*, non potest ab illo ex parte recedi, nam si vel minima particula addatur substantiæ, vel detrahatur, non manet eadem numero substantia, adeòque pactum, quo mutatio hæc inducitur, necessariò proficit ad novum contractum *d. L. 72. de contrab. emt. & L. 2. ff. de rescind. vendit.* Unde porro consequitur, fideiussiones, pignora, aliasve similes accessiones priori contractui adscriptas intercidere, si non in posteriori pacto repetantur: cum enim per factam in essentiâ mutationem prioris contractus substantia sit resoluta, non possunt non per consequens & ea recenseri resoluta, quæ priori contractui velut fundamento suo erant innixa. Quod procedit, si re integra pactum contractui sit adjectum. Quod si res amplius non sit integra, fortè, quod pars rei tradita aut pars pretii solu-

ta fuerit, nudo pacto non resolvitur prior contractus, sed res tradita retrorradatur, ac ea, quæ gesta sunt, rursus in contrarium agantur, necesse est *L. 1. cod. Quan. licet ab empr. reced.* Unde sponte suâ sequitur, in contractibus realibus nunquam posse nudâ conventionem ab initio negotio recedi, cum enim ad substantialem perfectionem suam interventum rei desiderent, atque adeo in iis conventionis impletio ipsi contractui indispensabiliter implicetur, necessariò sequitur, eos statim, atque conclusi sunt, integros esse definire, ac per consequens resolutibiles amplius non esse. Pacta etiam circa adminicula & accidentia contractui adjiciuntur; quæ vel modum concernunt, vel formam. Emtioni & venditioni adjecta præcipua sunt tria, pactum *additionis in diem*: pactum *legis commissoria*: pactum *de retrovendendo*, de quibus aliisque, & an valeat pactum: ne liceat emtori in loco emto monumentum extruere, vel alio modo humano juri eximere? pluribus differet occasione *L. si quis. ult. cod. de pact. inter emt. & vend.* quam pro lectione cursoriâ elegit

NOBILIS ET CLARISSIMVS

DN. JOANNES GOTTLIEB
OSANNVS,

Natus *Osmanstadii*, in Ducatu Vinariensi, anno hujus seculi sexto, die 8. mensis Junii. Patrem habuit M. ERNESTVM GOTTLIEB OSANNVM, Pastorem quondam *Adjunctum Osmanstadiensem*, & postea *Pastorem Ecclesie hujatis Minoritarum*; qui anno MDCCXIII. in vivis

vis esse desit, Mater vero adhuc superstes est MARIA CHRISTINA, nata BERNHARDIN, quæ secundas nuptias iniiit cum Dn. D. ERNESTO AVGVSTO APFELSTAEDT, civitatis hujus Consule ac Syndico. Prima parentum fuit cura, ut, quam primum per ætatem licebat, doctrinæ salutaris capita ac literarum elementa, in schola Minoritarum addisceret. Dein ephebus factus Gymnasium Senatorium frequentavit, ibique in linguas ac literas humaniores eousque incubuit, donec Academiam nostram Hieranam salutare potuit. Duces vero secutus est, in Philosophia Ridigeriana Dn. M. BÜCHNERVM, h. t. Pastorem Ecclesiæ Sebachiensis fidelissimum: in universa Jurisprudentia theoretica Magnificum Dn. D. SCHORCHIVM, illustris Jctorum ordinis Assessorem, civitatis hujus Consulem, ac Ministerii Evangelici Assessorem longe meritissimum: in Jurisprudentia denique practica Illustr. Dn. D. REINHARDTVM, h. t. Potentiss. ac Sereniss. Angliæ Regis & Electoris Hanoverani Consiliarium Aulicum, & in Academia recens condita Gættingensi Facultatis Juridicæ Ordinarium & Professorem Publicum, nec non Dn. D. APFELSTAEDT, vitricum suum venerandum, quorum singularem industriam & fidem in docendo gratissima mente deprædicat. Tandem à Facultate Juridica ad consuetum Examen rigorosum Doctorandorum admitti decenter petiit, admissus & examinibus submissus, textus ex utroque jure assignatos accuratè resolvit, & ad quæstiones propositas ita respondit, seque tam firmum ac fundatum in arte juris ostendit, ut unanimi consensu eidem, ad honorum academicorum gradus ritè capeßendos, publica

blica cathedra aperta fuerit, in quâ, proximâ die Veneris, quæ erit 14. Octobris, lectionem cursoriam, eâque finitâ, Disputationem inauguralem

DE

PACTO RESERVATI DOMINII IN VENDITIONE VSQVE AD PRETII RESIDVI SOLVTIONEM, EIVSQVE EFFECTIBVS INSIGNIORIBVS IN CONCVRSV POTISSIMVM CREDITORVM

habebit. Ad quos actus solennes Magnificus Dominus Rector, cæterique Domini Proceres & Cives Academici, eâ quâ par est observantiâ, invitantur. Publicatum sub Sigillo Facultat. Jurid. IX. Octobris MDCC XXXV.

Erffest, Diss., 1735

ULB Halle 3
005 367 840

1935, 24

FACULTATIS JURIDICÆ
 DECANUS,
JO. PHILIPPUS
 Streit, J.U.D.

EMINENTISSIMI AC CELSISSIMI PRINCIPIS
 ELECTORIS MOGUNTINI CONSILIA-
 RIUS REGIMINIS,

AD AUDIENDAM LECTIONEM CURSORIAM
ad L. si quis. ult. cod. de pact. inter emt. & vend.

ET

DISSERTATIONEM INAUGURALEM
 AD DIEM XIV. OCTOBR. MDCCXXXV.
 LECTOREM BENEVOLUM HUMANISSIME
 INVITAT.

ERFORDIÆ,

Typis JOH. CHRISTOPH. HERINGII, Acad. Typogr.

